

pomenijo take klasifikacije v ljudskih šolah, ne bode tej opazki prideval nikake pomembe. Sicer pa so ti katehetje v vlogi na ordinarijat, o kateri vlogi bodem še govoril, sami izjavili, od kod to izvira.

Če bi namreč katehetje ostro postopali, kakor jim predpisuje zakon, če bi zahteve, katere bi se morale staviti, tudi stavili, da bi potem zelo malo otrok moglo prestopiti v višje razrede, potem bi klasifikacija v veroznanstvu skoro vse otroke ovirala prestopiti v višje razrede. Kateri katehet pa bi se hotel takemu sovraštvu v občini izpostavljati? Tega ne bode nihče storil in zato so zahteve kolikor možno pomanjšali in na podlagi teh klasificirali. To se godi in se je vedno v ljudske šole godilo, ker nimajo spričala ljudske šole dalje nobenega pomena za življenje. Klasificiranje ljudske šole niti nima vrednosti, da bi iz nje prestopiti se moglo v srednje šole, narediti se mora izkušnja, predno se more vstopiti v srednje šole. Zato ne bode nobeden katehetom za zlo jemal, če se takemu sovraštvu od strani občine izpostaviti nečejo. (Dalje prib.)

Gospodarske stvari.

Ozimina in jarina zajedno.

Kmetovalec, katerega ozimina rž je prav redka in slaba skozi zimo prišla, je med ozimino spomladi posejal jaro žito. Posejano seme je bilo potem z valjarjem pod prst pospravljeno in je začelo kmalu prav lepo poganjati in rasti. Cela posejatev je se kazala prav nejednaka, kar visokosti slame tiče, sicer pa je prav gosta bila. Na hektari se je od nje pridelalo 180 meterskih centov žita, ko je sama jarina in sicer pšenica le po 110 meterskih centov vrgla. Vrh tega pa je rž, med katero se je spomladi seme jare rži posejalo bilo, prav čista ostala, nasproti pa je bilo med ono, v katero se spomladi ni jarega žita vmes posejalo, vse polno plevelnega semena.

Sadnosnemu drevju je dobro malo porezati korenine. Če se sadnemu drevesu včasih korenine nekoliko porežejo tako se s tem rodovitnost drevesa močno poviša. To se pa tako-le zgodi. Prst se okoli debla v primerni daljavi od njega odkoplje in vse korenine, ki niso popolnoma zdrave, se močno nazaj porežejo, in jama zopet z dobro prstjo zasuje. Če se pri ti priliki zamoči s slabo gnojnico, je tudi dobro. Pa tudi nebolene korenine je dobro nekoliko nazaj porezati, ker se s tem silijo nove sesavne koreninice pognati. To delo se mora zgoditi predno začne sok po drevesu krožiti, tedaj meseca aprila ali maja in jeseni avgusta ali septembra. Navažanje dobre gnojne prsti tudi pomaga, združeno navaževanje dobre prsti s porezanjem korenin ima še dosti boljši vspeh. Dobro je tudi drevesu krono o ti priliki porezati in pregosto vejevje iztrebiti.

Kdor prav molze, več namolze. Razno opazovanje in pa razne skušnje so resnico gori povedanega izreka potrdile. Pa le malo je dekel kravaric, ki bi znale dobro molzti ali dojeti. Skušnja je učila, da je dobil neki posestnik, ki je imel več mlečnih krav v hlevu, človeka, ki je znal prav dobro krave molzti in od tega časa so mu krave dosti več mleka dojile vkljub temu, da so bile ravno tako krmjene, kakor poprej. Treba je toraj na kravarice pazko imeti in jim veliko marljivost in skrb pri molži priporočati. Dobro bi bilo, da bi na to okoliščino tudi kmetijske družbe in njih podružnice svojo pozornost obračale. Kajti prava molza je umetnost, ki je ne zna vsak, in ktere se je treba učiti. Krava se mora v kolikor mogoče najkrajšem času pomolzti, pri tem pa nikakor ne mučiti in nadlegovati. Mleko se mora v žetaru vsakokrat peniti, kedar ravno od krave pride.

Belgijski vrtnarji dajejo raznemu sadju razni okus. Nek vrtnar belgijski je napikal z iglo sad in vsakokrat pred pikom jo pomočil v tekočino, s katero je hotel okus sada navdati. To delo se od deset do deset dni po dvakrat ponovi in sad dalje na drevesu zoriti pusti. Tekočina tako v sad spravljen, prešini cel sad in mu daje okus, kakoršnega mu vrtnar podati hoče. Včasih je ta od izvirnega okusa popolnoma preinačen. Če se s tem sadu redivna moč pomnoži, ali ustam priležnejši okus podeli, ali za oko lepši napravi, je toraj vredno poskušbe.

Dopisi.

Od sv. Lorenca na Dravskem polji. (Lectina. — Nov župnik. — Pomilostenje.) Jeseni nas je bilo lani neugodno vreme sila mudilo, le siloj smo še svojo setev v zemljo spravili, nekaj pa smo je popolnem opustili. Vendar se je žito, hvala Bogu, dosehal že precej obraslo, in če ga ne bo pa zdanje deževje zadržalo, utegnemo še lepe žetve učkati. Zadujo nedeljo smo bili malo mraza imeli, pa menimo, da nismo, tudi po vinogradih ne, kaj škode imeli. Na cvetno nedeljo smo, kakor so nam naznanili, novega župnika preč. g. Franca Rata iz Framadolji dobili, mi jih smo radi sprejeli, ker nam niso več neznan, posebno pa še za to, ker upamo, da bomo poleg njih še tudi čast. g. kaplana obdržali. Brez drugega sv. opravila bi se za naše mlade ljudi zmerom v strah bili. Hadobija je že tudi pri nas do vrha prirasla. Svitli cesar so bili lani lep denar tistim odločili, ki so po toči posebno škodo trpeli. Ali nekaterim malopridnežem je to vse premalo bilo in so od župana Št. Vodušeka več daru terjali. Njegova žena, katero so bili samo doma našli, jim je zato nekaj žarkih povedala, pri tem pa so ji tudi nekatere besede ušle, ki so jih oni hitro pobrali, nekaj zasukali, in reva je bila vsled njih pri okrožni sodnji v Celji zavoljo razžaljenja